

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

1928, blev det derfor bestemt, at Æg til Salg skulde være friske, medmindre de blev solgt under anden Betegnelse. Endvidere blev der i Henhold til denne Lov fastsat et Forbud mod at udføre Æg af sekunda Kvalitet her fra Landet. Man mente, at dette Forbud vilde medføre, at sekunda Æg i det hele kun kunde afsættes i begrænset Omfang, men det viste sig imidlertid, at det var muligt her i Landet at afsætte alle de fremkommende sekunda Æg, og at Konkurrencen hindrede, at Fradrag blev foretaget i væsentlig Udstrækning; og Fradragene blev navnlig ikke ført ud til Producenterne, saaledes at de Producenter, der leverede prima Æg, stadig kom til at betale for de daarligere Producenter.

Da den nugældende Lov blev vedtaget af Rigsdagen, var der derfor ogsaa fra alle Sider Enighed om, at der maatte sættes ind paa et kvalitetsforbedrende Arbejde allerede ved Æggenes Levering fra Producenterne, og en af de vigtigste Bestemmelser i Loven tog derfor Sigte paa, at sekunda Æg skulde betales med en Underpris, og at denne skulde føres ud til Producenterne. De nærmere Bestemmelser i Henhold til Loven traadte først i Kraft den 9. Februar 1940, altsaa kort Tid før den tyske Besættelse af Landet. Bestemmelserne har derfor virket under unormale Forhold. Produktionen og dermed Eksporten gik i Krigsaarene stærkt ned; Producenterne mistede vel ogsaa i nogen Grad Interessen for Æggenes Kvalitet, da Ægsalgets Betydning i den samlede Økonomi faldt saa stærkt, som Tilfældet var. Den regelmæssige Indsamling af Æggene blev ogsaa vanskeligere at gennemføre, og Muligheden for at skaffe Bestemmelserne overholdt blev af de af Besættelsen skabte Forhold stærkt forringet, saaledes at man efterhaanden kom ind paa at tage temmelig let paa Fradragbestemmelserne.

Efter Kapitulationen har Forholdene desværre ikke bedret sig synderligt. Paa Hjemmemarkedet har Æggenes Kvalitet i 1946 ladet meget tilbage at ønske, og for Eksportvarernes Vedkommende er Kvaliteten aldeles ikke oppe paa samme Standard som før Krigen.

Det er derfor paatrængende nødvendigt, at der gøres en Anstrengelse for, at danske Æg kan generhverve deres tidligere Anseelse i Importlandene, og at det nu ved Fornyelsen af Loven fastslaaes, at Kvalitetskravene skal gennemføres saavel paa Hjemmemarkedet som til Eksport. I Efteraaret 1946 nedsatte derfor Producenternes Organisa-

tioner et Udvalg til at overveje Spørgsmaalet om Ændringer i den gældende Lov, og fra dette Udvalg har Ministeriet modtaget det Bilag, der er aftrykt i Lovforslaget som Skrivelse af 14. December 1946.

Som det heraf vil ses, er Udvalget af den Formening, at en effektiv Kvalitetsbetaling er et virksomt Led i Bestræbelserne for at højne Ægkvaliteten, men at Kvalitetsbetalingen under de gældende Bestemmelser ikke er effektivt gennemført. Endvidere mener Udvalget, at det nuværende Indsamlings- og Afregningssystem i sig selv virker forringende paa Ægkvaliteten, idet den gentagne Ompakning og Oplagring af Æggene paa deres Vej fra Producent til Pakkeri medfører en betydelig Kvalitetsforringelse. Udvalget har derfor foreslaaet, dels at Afregning først maa finde Sted, efter at Vejning og Kvalitetssortering er sket, det vil sige ved næste Afhentning, og dels at alle Producenter skal levere deres Æg i egen producentmærket Emballage. Det vil utvivlsomt være en Fordel med Hensyn til Ægkvaliteten, hvis det kan gennemføres, at hver Producent leverer sine Æg i egen Emballage, men baade Træsituationen og Transportforholdene umuliggør for Tiden Gennemførelse af en saadan Ordning, og det af Udvalget foreslaaede System, hvorefter Afregning først kan finde Sted ved næste Afhentning af Æg, forudsætter i Virkeligheden en Stabilisering af Æghandelen og af Kontrollen med denne Handel, der heller ikke for Tiden er mulig.

Man er derfor blevet staaende ved i Forslagets § 1, 2det Stykke, at gennemføre en Bestemmelse, der giver Landbrugsministeren Bemyndigelse til efter Forhandling med Producenternes og Handelens Organisationer at fastsætte Bestemmelser paa disse to vigtige Punkter, hvor Forholdene muliggør det.

Som det dernæst vil ses, har Udvalget i sin Skrivelse foreslaaet en Indskrænkning i Antallet af Medlemmer i det i Lovens § 1, Stk. 7, omhandlede Udvalg. Jeg har ikke ment at kunne følge dette Forslag, da en saadan Indskrænkning af Medlemstallet kunde medføre Udelukkelse af berettigede Interesser, som kan tilføre Udvalget Oplysninger af Betydning for dets Arbejde. Derimod er det foreslaaet, at Udvalgets Sammensætning fastsættes af Ministeren, idet det er praktisk, at eventuelle Ændringer, der maatte vise sig ønskelige, vil kunne gennemføres uden Lovændring.

Heller ikke Udvalgets Forslag om at ophæve den nugældende Lovs § 8 om Bemyndigelse til at fastsætte Bestemmelser om Kontrol med Rugerier har jeg ment at kunne